

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 9. An, & cur, in Paradiso etiam non fructiferæ arbores fuerint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

bat. Non extabat quidquam expers gratia
venustatisque suæ, non quidquam imper-
fectum.

§. IX.

*An, & cur, in Paradiſo etiam non fructi-
feræ arbores fuerint?*

Beda in
Hexaem.

Etsi enim quasdam arbores nominaui-
mus nō fructiferas, quas aliqui censem, vel
in Paradiſo non fuisse, vel fructiferas ex-
titiſſe; haud tamen illis accedimus. Quis
enim non verisimilius existimet, tot tam-
que præclaras arborū species Paradiſo non
defuisse? quæ etsi fructū non gignant elui
humano idoneum; sunt tamen ad multa
vtiles, sunt aspicientibus gratae, sunt cete-
ris intersertæ oppidò elegantes. Caprifici
ficus, vt scribit Plutarchus, nunquam ma-
turescit; sed tamen vtilis est; gignit enim
culices, qui deuolantes ad veram ficum,
perfoſſo fructum cortice, in maturitatem
educunt. Xerxes in Lydia, cùm vidisset

Ælian.
L.z. c. 14.

proceram platanum, diem ſolidum, ad can-
dem, exegit, nulla poſtulante neceſſitate, &
caſtra poſuit, circa illam; quin & curato-
rem ei reliquit, quaſi cuſtodem. Erat &
Romanis hæc tam grata arbos, vt eam vi-
no irrigārint. Quis juſdicet Paradiſo indig-
nam!

nam? quis vlmum, laurum, abietem inde excludat, quas regum delicatissimi, siluulis hortensibus intulerunt? Multoque incre-
dibilius est, has tales arbores tunc fructife-
ras fuisse; post peccatum autem Adami,
fructus ad eum aptos ferre desissee. Si enim
lapsus ille ipsius hominis naturalia bona
non extinxit, cur bona arborum planta-
rumque abstulisset? aut cur aliarum arbo-
rum fructus tam dulces reliquisset? suffe-
cissent peccatoribus malua, squilla, faba,
caules, & glandes, asphodelus, & lupinum,
si ita Dei eos punire voluisset. Certè di-
uina historia affirmat, DEVM produxisse, in
Paradiso *omne lignū pulchrum visu*. At multa
sunt ligna viu pulcherrima, quæ fructu
carent. Nempe fructus est etiam optimus
ipsa pulchritudo. Ezechiel quoq; testatur, *Ezech. 36*
8.
in Paradiso, cedros, platanos, & abietes ex-
titisse. Quare cum dicitur: DEVM produ-
xisse *omne lignum pulchrū visu*, & ad vescen-
dam suave: item: *Ecce dedi vobis omnem*
herbam afferentem semen super terram, &
vniuersa ligna, quæ habent in semetipsis semen-
tem generis sui, ut sint vobis in escam, & cun-
ctis animantibus terra: itemque, ex omni ligne
Paradisi comedere; ea in sensu disiuncto, non
coniun-

coniuncto sunt accipienda; hoc est, non de omni herba & ligno absolute, sed de omni planta ferente fructus ad edendum opportunos. Constat profectò, aliquot esse plantarum seu lignorum genera, quæ non sunt pulchra visu, & tamen fructus admodum suaves pariunt, vt vitis, cuius lignum ad nihil valet, nisi ad ignem nutriendum. Ut ergo Paradisus palatum oblectaret, arbores habuit pomis alijsq; fructibus onustas; vt ecclis afferret plenam voluptatem, platas exhibuit sola florum, foliorumque venustrate blandientes.

§. X.

Arbori vita naturalem vim fuisse conservandi hominis.

Ante omnes tamen arbores vnica erat omnium nobilissima; atq; ea propter, tanquam cor, aut centrum, in medio Paradisi collocata, longè vtiq; & natura, & effectu, ab his mortalibus nostris plantis diuersa. Siquidem illa *arbor vita* appellata est, non quod ab extrinseco, & supernaturali quodam munere Dei (vt nonnulli arbitrati sunt) vim habuerit hominis ab interitu preservandi; sed id ei, ex vi propriæ naturæ eidem diuinitus inditæ, competebat, vt quicunque